

[Grethe Fenger Møller]

er noget vi ved socialdemokratiet har ment i årevis. Det ville være mere interessant at få at vide, hvad venstre egentlig mener om det. Er venstre enig i, at det ikke er godt at have deltid? At deltidsarbejde ødelægger det kollektive system? Og at det også er en begrænsning af den enkeltes frihed? Det synes jeg det ville være mere interessant at få be-
lyst.

Hvis venstres holdning skal forstås på den måde, at venstre nu er enig i, at deltidsarbejde ødelægger det kollektive system, må man sige, der er tale om en meget stor kovending fra venstres side, idet venstre jo tidligere har gjort sig til talsmand eller talskvinde for, at vi skulle udvide adgangen til deltidsarbejde.

(Kort bemærkning).

Holm (V):

Hvis fru Grethe Fenger Møller havde hørt efter mit første indlæg, ville hun have forstået, hvad der er indholdet af lovforslaget, nemlig at der ikke sker nogen begrænsninger i adgangen til at opnå deltidsarbejde for dem, der ønsker det. Der sker alene begrænsning af deltidsarbejde, når det samtidig er forbundet med supplerende dagpenge. Det er det, vi forsøger at få begrænset med lovforslaget.

Endelig vil jeg stille det spørgsmål til fru Grethe Fenger Møller, om hun virkelig mener, det kan være rimeligt, at vi skal have disse store stigninger i ledighedstillene omkring højtiderne.

Melchior (CD):

En tak til arbejdsministeren for hans moderate reaktion; han blev jo udfordret af en række ordførere. Til gengæld har han provokeret os. Jeg skal ikke afgøre, om det var ægget eller hønen, der var først, men jeg synes, at hovedlinjen i svaret tydede på, at vi som tidligere kan få et sagligt arbejde, hvor vi forsøger at nå nogle resultater.

Jeg vil her i anden omgang blot knytte et par kommentarer til to af spørgsmålene. Det ene drejer sig om antallet af medlemmer i en A-kasse, for at den kan få statsanerkendelse. Der var ministeren tilfreds med at kunne fremhæve, at arbejdsgiverforeningen endda ville gå højere op.

Jeg har mødt det argument før her i salen, når CD kom med et synspunkt: hvordan kan

I sige det, når Arbejdsgiverforeningen siger sådan og sådan? Det var i spørgsmålet om ATP-fondens ret til erhvervelse af aktier i aktieselskaber. Dengang svarede jeg ganske naturligt og ligetil, at vore meninger ikke er deponeret hos nogen organisation. Og det viste sig for øvrigt også dengang, at Arbejdsgiverforeningen kort efter førstebehandlingen af det pågældende lovforslag trak sit tidligere standpunkt tilbage og derefter påstod det modsatte.

Men det tjener bestemt ikke Arbejdsgiverforeningen eller nogen anden organisation, ej heller LO, hvis de er med i det, til ære, hvis de mener, der nu skal 10.000 medlemmer til.

Så siger arbejdsministeren, at det mere eller mindre er organisationernes skyld, at dette lovforslag har været så længe undervejs. Det er da dejligt, at arbejdsministeren lytter til, hvad organisationerne siger til ham. Men at han skulle være uegnet til sit embede, som han antydede, hvis han ikke rettede sig efter dem, finder jeg er en totalt forkert påstand. Arbejdsministeren og dermed regeringen skal ikke fungere som postbud for nok så store og nok så respektable organisationer, men han skal lytte til, hvad de siger, og så skal han på sit partis og sin regerings vegne komme med det oplæg, som han finder mest rimeligt; det kan aldrig være organisationernes ret at forsinke et vigtigt lovforslags fremsættelse i månedsvi. De har jo nemlig eksperterne, og arbejdsministeren efterlyste noget mere ekspertise hos nogle af ordførerne.

Jeg er indbildsk nok til ikke at føle mig ramt, alene af den grund at jeg aldrig har udgivet mig for ekspert. I øvrigt er dette parlament ikke en ekspertforsamling. Vi hører jævnlig forslag om, at vi skulle have et elite-ting eller et ekspertting el. lign. Arbejdsministeren kender så godt som nogen baggrunden for, at folketingets sammensætning er, som den er, og jeg er overbevist om, at arbejdsministeren ikke ønsker den ændret. Vi skal ikke her være eller lege eksperter.

Den nye bestemmelse om arbejdsformidlingens opsøgende virksomhed kan nemt læses som en kritik af det arbejde, arbejdsformidlingen udfører eller eventuelt ikke udfører nu, for den kan udmærket udføre det arbejde – og hævder i vid udstrækning, at den gør det – uden lovbestemmelse. Men sådan som bestemmelsen er udformet i lovforslaget, ligner det en skrivebordskonstruktion.